

UNIONIN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kolmas jaosto)

29 päivänä heinäkuuta 2010*

Asiassa C-371/09,

jossa on kyse EY 234 artiklaan perustuvasta ennakkoratkaisupyynnöstä, jonka High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 6.7.2009 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut unionin tuomioistui-
meen 17.9.2009, saadakseen ennakkoratkaisun asiassa

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

vastaan

Isaac International Limited,

UNIONIN TUOMIOISTUIN (kolmas jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja K. Lenaerts sekä tuomarit E. Juhász,
G. Arestis, T. von Danwitz (esittelevä tuomari) ja D. Šváby,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

julkisasiamies: N. Jääskinen,
kirjaaja: R. Grass,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä esitetyn,

ottaen huomioon huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

- Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään S. Ossowski, avustajanaan barrister M. Angiolini,
- Euroopan komissio, asiamiehinään R. Lyal ja L. Bouyon,

päätettyään julkisasiamiestä kuultuaan ratkaista asian ilman ratkaisuehdotusta,

on antanut seuraavan

tuomion

¹ Ennakkoratkaisupyyntö koskee yhteisön tullikodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 (EYVL L 302, s. 1), sellaisena kuin se on

muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000 (EYVL L 311, s. 17; jäljempänä tullikoodeksi), 212 a artiklan ja tietyistä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93 (EYVL L 253, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000 (EYVL L 188, s. 1; jäljempänä soveltamisasetus), 292 artiklan tulkintaa.

- 2 Tämä pyyntö on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs ja Isaac International Limited (jäljempänä Isaac) ja joka koskee tullien ja arvonnäisäveron jälkikantaa.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Unionin oikeus

- 3 Polkumyyntitulli on otettu käyttöön lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa yhteisöön ja väliaikaisen polkumyyntitullin lopullisesta kantamisesta 8.9.1993 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 (EYVL L 228, s. 1).

- 4 Tämä polkumyyntitulli on laajennettu koskemaan tiettyjä polkupyörien osia Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien polkupyörien tuonnissa asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetun lopullisen polkumyyntitullin laajentamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin oleviin tiettyihin polkupyörän osiin ja laajennetun tullin kantamisesta asetuksen (EY) N:o 703/96 mukaisesti kirjatulta tällaiselta tuonnilta 10.1.1997 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 (EYVL L 16, s. 55).

- 5 Luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyyntitullista 20.1.1997 annetussa komission asetuksessa (EY) N:o 88/97 (EYVL L 17, s. 17; jäljempänä vapautusasetus) annetaan täsmälliset ohjeet niille, joita asia koskee, polkumyyntitullista vapauttamista koskevan järjestelmän toiminnasta.

- 6 Tämän asetuksen 14 artiklassa, jonka otsikko on ”Lopullisen käyttötarkoituksen valvontaan liittyvä vapautus”, säädetään seuraavaa:

”Jos muu kuin vapautettu osapuoli ilmoittaa tuotuja oleellisia polkupyörän osia vapaaseen liikkeeseen, ne vapautetaan laajennetusta tullista asetuksen [N:o 71/97] voimaantulosta lukien, jos ilmoitus tehdään liitteessä III esitetyn Taric-rakenteen mukaisesti ja [tullikoodexin] 82 artiklassa sekä [soveltamisasetuksen] 291–304 artiklassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti, joita sovelletaan soveltuvin osin, ja jos:

- a) oleelliset polkupyörän osat toimitetaan 7 ja 12 artiklan nojalla vapautetulle osapuolelle;

tai

- b) oleelliset polkupyörän osat toimitetaan toiselle [soveltamisasetuksen] 291 artiklassa tarkoitetun luvan haltijalle;

tai

- c) osapuoli ilmoittaa vapaasti liikkeeseen tai sille toimitetaan kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta tietyn tyyppistä oleellista polkupyörän osaa. Osapuolen ilmoittamien tai sille toimitettujen osien lukumäärä lasketaan ottaen huomioon kaikkien kyseisten osapuolten kanssa yhteenliittyneiden tai tasoitusjärjestelyistä sopineiden osapuolten ilmoittamien tai niille toimitettujen osien lukumäärä.”

- 7 Tullikoodexin 82 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Kun tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen alennetuin tullein tai tullitta niiden tietyn käyttötarkoituksen perusteella, ne on pidettävä tullivalvonnassa. Tullivalvonta on lopetettava, jos alennetun tullin tai tullittomuuden myöntämiselle säädettyjä edellytyksiä ei enää voida soveltaa, jos tavarat viedään tai hävitetään taikka jos tavaroita sallitaan kannettavien tullien maksamista vastaan käytettävän muihin tarkoituksiin kuin niihin, jotka on säädetty alennetun tuontitullin tai tullittomuuden myöntämisen edellytyksiksi.”

- 8 Tullikoodexin 204 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

”Tuontitullivelka syntyy, kun:

- a) ei täytetä jotakin velvollisuutta, joka johtuu tuontitullien alaisen tavarän väliaikaisesta varastoinnista tai sen tullimenettelyn käyttämisestä, johon tavara on asetettu,

taikka

- b) ei noudateta jotakin edellytystä, joka koskee tavarán asettamista mainittuun menettelyyn taikka alennetun tuontitullin tai tullittomuuden soveltamista tavaraan sen tietyn käyttötarkoituksen perusteella,

muissa kuin 203 artiklassa tarkoitetuissa tapauksissa, jollei todeta, etteivät nämä laininlyönnit tosiasiallisesti vaikuta väliaikaisen varastoinnin tai kyseisen tullimenettelyn oikeaan toimintaan.”

- 9 Tullikoodexin 212 a artiklan alkuperäinen versio lisättiin yhteisön tullikoodexista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 muuttamisesta 19.12.1996 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 82/97 (EYVL 1997, L 17, s. 1).

- 10 Asetuksen N:o 82/97 12 perustelukappaleessa todetaan seuraavaa:

”säädetäessä yhteisön lainsäädännössä tuonti- tai vientitullihelpotuksista taikka tuonti- tai vientitulleista vapautuksesta kyseistä tullittomuutta taikka tuonti- tai vientitulleista vapautusta olisi voitava soveltaa kaikissa tapauksissa riippumatta olosuhteista, joissa tullivelka syntyy; jos tullimenettelysääntöjä ei noudateta kyseisen kaltaisessa tilanteessa, tavanomaisen tullin soveltaminen ei vaikuta asianmukaiselta seuraamukselta”.

11 Mainitussa 212 a artiklassa säädetään seuraavaa:

”Kun tullilainsäädännössä säädetään tavarankäytön edullisesta tullikohtelusta sen luonteen tai tietyn käyttötarkoituksen perusteella, tullittomuudesta tai osittaisesta tai täydellisestä tuonti- tai vientitulleista vapauttamisesta 21, 82, 145 tai 184–187 artiklan nojalla, tätä edullista tullikohtelua, tullittomuutta tai vapauttamista sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa tullivelka syntyy 202–205, 210 tai 211 artiklan nojalla, jos tavarankäytön toiminnassa ei ole havaittavissa vilpillistä menettelyä eikä ilmeistä huolimattomuutta ja hän esittää todisteet siitä, että muut edullisen tullikohtelun, tullittomuuden tai tullista vapauttamisen soveltamista koskevat edellytykset ovat täyttyneet.”

12 Soveltamisasetuksen 292 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Edullisen tullikohtelun myöntäminen koodeksin 21 artiklan mukaisesti edellyttää kirjallista lupaa silloin, kun on säädetty, että tavarat ovat tietyn käyttötarkoituksen perusteella tullivalvonnassa.

Jos tavarat luovutetaan vapaaseen liikkeeseen alennetuilla tullilla tai tullittain tietyn käyttötarkoituksen perusteella ja voimassa olevissa säännöksissä säädetään, että tavarat pysyvät koodeksin 82 artiklan mukaisesti tullivalvonnassa, tullivalvontaa tietyn käyttötarkoituksen perusteella edellyttää kirjallista lupaa.

2. Hakemukset on tehtävä kirjallisina liitteen 67 mallin mukaisesti. Tulliviranomaisen suostumuksella voi luvan uusimista tai muutosta hakea yksinkertaisella kirjallisella pyynnöllä.

3. Erityistilanteessa tulliviranomaiset voivat hyväksyä lupahakemukseksi tavanomaista menettelyä noudattaen kirjallisena tai automaattisella tietojenkäsittelymenetelmällä toimitetun vapaaseen liikkeeseen luovutusta koskevan ilmoituksen, edellyttäen, että:

- hakemus koskee vain yhtä tullihallintoa,
- hakija osoittaa määrätyn tietyn käyttötarkoituksen kaikille tavaroille, ja
- toimintojen asianmukainen suorittaminen taataan.

--

5. Jos haetaan yhteisölupaa, asiasta on sovittava etukäteen viranomaisten kanssa seuraavan menettelyn mukaisesti:

Hakemus on jätettävä tulliviranomaisille, jotka on nimetty:

- siihen paikkaan, jossa hakijan pääkirjanpitoa pidetään tarkastukseen perustuvan valvonnan helpottamiseksi ja jossa ainakin osa lupaan sisältyvistä toiminnoista suoritetaan, tai
- muussa tapauksessa paikkaan, jossa tavaroille osoitetaan määrätty tietty käyttötarkoitus.

Kyseisten tulliviranomaisten on toimitettava hakemus ja lupaluonnos muille tulliviranomaisille, joita asia koskee, ja niiden on ilmoitettava kyseisten asiakirjojen vastaanottopäivä 15 päivän kuluessa.

Muiden tulliviranomaisten, joita asia koskee, on ilmoitettava mahdollisesta vastustuksesta 30 päivän kuluessa lupaluonnoksen vastaanottopäivästä. Jos edellä mainitun määräajan kuluessa vastustuksesta ilmoitetaan eikä yhteisymmärrykseen päästä, hakemus on hylättävä siltä osin kuin vastustusta on esitetty.

Tulliviranomaiset myöntävät luvan, jos lupaluonnosta ei ole vastustettu mainittujen 30 päivän kuluessa.

Luvan myöntävien tulliviranomaisten on lähetettävä jäljennös kaikille tulliviranomaisille, joita lupa koskee.

6. Jos yhteisöluvan myöntämisen perusteista ja edellytyksistä sovitaan yleisesti yhden tai useamman tullihallinnon kesken, kyseiset tullihallinnot voivat myös sopia ennakokokuulemisen korvaamisesta yksinkertaisella ilmoituksella. Tällainen ilmoitus riittää aina silloin, kun kyseessä on yhteisöluvan uusinta tai kumoaminen.”

Kansallinen oikeus

- ¹³ Soveltamisasetuksen 292 artiklan 3 kohdan nojalla tämän yksinkertaistetun luvan käyttämiselle on Yhdistyneen kuningaskunnan osalta lisäedellytyksiä, jotka on määriteltä Yhdistyneen kuningaskunnan tullitariffissa (UK Tariff). Erityisesti liitteessä E2 olevassa 3 osassa säädetään seuraavaa:

”940069

1. Soveltamisalaan kuuluvat tavarat: tiettyä käyttötarkoitusta koskevassa yksinkertaistetussa menettelyssä alennetulla tullilla tai tullitta maahantuodut tavarat, edellyttäen, että niitä käytetään Euroopan yhteisössä aiottuun tarkoitukseen – –

– –

9. Huomautukset

– –

9.2 Vain Yhdistyneen kuningaskunnan tulli osallisena

--

9.5 Tätä tullikoodeksia on käytettävä vain siviililentokoneisiin, lentokonemootoreihin ja kertaluonteisiin tilanteisiin. Sitä ei saada käyttää säännöllisenä maahantuontikeinona.”

- ¹⁴ Yhdistyneen kuningaskunnan tullitariffiin, joka päivitetään useita kertoja vuodessa, voi tutustua ilmaiseksi Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneen kuningaskunnan vero- ja tullihallinnon toimipaikoissa sekä joissakin yleisissä kirjastoissa, minkä lisäksi hallinto toimittaa pyynnöstä maksutta tarpeellisia otteita. Se ei ole saatavissa maksutta internetistä, mutta sen voi saada vuositilauksena hallinnolta.

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

- ¹⁵ Isaac on Yhdistyneen kuningaskunnan oikeuden mukaan perustettu yhtiö, jolla on sivuliike Saksassa. Sillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimisto ja varasto sekä Saksassa varasto ja jakelukeskus. Sillä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa viisi tuonin parissa työskentelevää työntekijää ja muuta henkilökuntaa Saksassa, jossa sijaitsevat sen markkinointi- ja myyntitoiminnot.

- 16 Isaacin pääasiallinen toiminta on polkupyörän osien tuonti Kiinasta. Kaikki nämä osat tuodaan ensin Yhdistyneeseen kuningaskuntaan, josta ne lähetetään välittömästi jakelukeskukseen Saksaan.
- 17 Kaikki Isaacin maahantuomat polkupyörän osat olivat ”oleellisia polkupyörän osia”, joihin sovelletaan asetusta N:o 2474/93 ja vapautusasetusta asetuksen N:o 71/97 mukaisen laajentamisen osalta.
- 18 Isaac toi 18.11.2003 ja 11.4.2005 välisenä aikana maahan 33 kertaa polkupyörän runkoja, jotka se ilmoitti luovutetuiksi vapaaseen liikkeeseen lopullista käyttötarkoitusta koskevassa valvontajärjestelmässä käyttäen tullimenettelykoodia 940069 saadakseen vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan mukaisen vapautuksen polkumyyntitulista. Tämän asian kohteena olevien 33 tuontikerran yhteydessä Isaac toi maahan vähemmän kuin 300 kappaletta osia kuukaudessa viiteajanjakson aikana.
- 19 Aikana, jona Isaac toteutti nämä 33 maahantuontia, se ei ollut lukenut tai muutenkaan ottanut huomioon tullikodeksin, soveltamisasetuksen tai vapautusasetuksen merkityksellisiä säännöksiä. Isaac oli palkannut hyvämaineisen maahantuontiagentin hoitamaan tuontimuodollisuudet.
- 20 Isaacilla ei ollut vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdassa tarkoitettua lopullista käyttötarkoitusta koskevaa lupaa, mutta se ajatteli voivansa käyttää soveltamisasetuksen 292 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua yksinkertaistettua lupaa.
- 21 Isaac ei ollut kyseisenä aikana tiedustellut veroviranomaisilta yksinkertaistetun menettelyn käyttämisestä.

- 22 Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs katsoi, että Isaacilla ei ollut vaadittavaa lupaa saadakseen vapautuksen polkumyynnitullista vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan nojalla vapautumisen saamiseksi, ja se vaati jälkikäteen maksettavaksi tullia 161 120,76 Englannin punttaa (GBP) ja arvonnäisäveroa 28 196,13 GBP.
- 23 Isaac haki 18.4.2006 lupaa soveltamisasetuksen 292 artiklan 2 kohdan nojalla. Tämä lupa myönnettiin sille soveltamisasetuksen 294 artiklan 3 kohdassa säädettyä enintään yhden vuoden taannehtivuusaikaa soveltaen. Näin ollen mitään jälkikantoa ei vaadittu 18.4.2005 jälkeen suoritettujen maahantuontien osalta.
- 24 Isaac nosti kanteen VAT and Duties Tribunalissa, joka totesi, että vaikka Isaacilla ei olekaan voimassa olevaa lopullista käyttötarkoitusta koskevaa lupaa eikä se voi käyttää yksinkertaistettua menettelyä, se voi saada vapautuksen tullikoodin 212 a artiklan nojalla, koska se ei ole toiminut ilmeisen huolimattomasti katsoessaan, että yksinkertaistettua menettelyä voitaisiin soveltaa. Tulliviranomaiset valittivat tästä päätöksestä.
- 25 Tässä tilanteessa High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää unionin tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

”1) Onko käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa, joissa maahantuoja on sijoittautunut kahteen jäsenvaltioon ja toimii niissä ja maahantuo tavaroita yhteen jäsenvaltioon, josta se välittömästi kuljettaa ne toiseen jäsenvaltioon, lopullista käyttötarkoitusta koskevassa luvassa, joka koskee vapautuksen saamista polkumyynnitullista [vapautusasetuksen] 14 artiklan c alakohdan nojalla, osallisina

useampi kuin yksi tullihallinto [soveltamisasetuksen] 292 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu tavoin?

- 2) Voidaanko käsiteltävänä olevan asian kaltaisissa olosuhteissa, joissa maahantuojat ei ole hankkinut tarvittavaa lupaa [vapautusasetuksen] 14 artiklan c alakohdassa tarkoitetun lopullista käyttötarkoitusta koskevan lupamenettelyn käyttämiseksi, vapautusta polkumyynnitullista kuitenkin soveltaa [tullikoodeksin] 212 a artiklan nojalla?
- 3) Jos toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, arvioitaessa, onko Isaacin kaltaisessa tilanteessa oleva talouden toimija ollut ilmeisen huolimaton,
 - a) ovatko [vapautusasetuksen] 14 artiklan c alakohta ja [soveltamisasetuksen] 292 artiklan 3 kohta riittävän selvät siten, että talouden toimijan, joka ei ole varmistanut Euroopan unionin virallisesta lehdestä, että yksinkertaistettu lupa ei ollut sen käytettävissä sen vuoksi, että menettelyssä oli osallisina useampi kuin yksi tullihallinto, on katsottava olleen ilmeisen huolimaton?
 - b) Toissijaisesti, jos relevantteja säännöksiä on pidettävä moniselitteisinä, onko talouden toimijan velvollisuutena hankkia selvennystä verohallinnosta ennen maahantuonteihin ryhtymistä? Riippuuko tähän kysymykseen annettava vastaus siitä, onko talouden toimija subjektiivisesti – mutta virheellisesti – katsonut, että relevantit säännökset olivat selviä?

- c) Millä tavoin on luonnehdittava talouden toimijan kokemusta, kun on kyse Isaacin kaltaisesta toimijasta, jonka pääasiallinen liiketoiminta muodostuu polkupyörien osien tuonnista Kiinasta, jonka palveluksessa työskentelee viisi henkilöä maahantuonnin parissa ja joka on suorittanut 33 samanlaista maahantuontia 16 kuukaudessa? Onko tällaista talouden toimijaa erityisesti pidettävä kokeneena?

- d) Voiko jäsenvaltion verohallinto arvioidessaan, onko Isaacin kaltaisessa tilanteessa oleva talouden toimija ollut ilmeisen huolimaton, nojautua Yhdistyneen kuningaskunnan tullitariffin kaltaiseen julkaistuu lainsäädäntöön, johon tosin voi maksutta tutustua tietyissä verohallinnon toimipaikoissa ja muissa julkisissa kirjastoissa mutta joka on saatavissa internetistä vain vuosittaisen tilausmaksun maksamista vastaan?”

Ennakkoratkaisukysymysten tarkastelu

Ensimmäinen kysymys

- 26 Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys koskee soveltamisasetuksen 292 artiklan 3 kohdassa olevaa ilmaisua ”hakemus koskee vain yhtä tullihallintoa”.

- 27 Ennakkoratkaisupyynnön esittänyt tuomioistuin tiedustelelee tällä kysymyksellään unionin tuomioistuimelta lähtökohtaisesti, voiko mainitussa säännöksessä säädetty menettely toimia lupana kahteen jäsenvaltioon sijoittautuneelle ja niissä toimintaansa harjoittavalle maahantuojalle, joka tuo tavaroita ensimmäiseen jäsenvaltioon kuljettaakseen ne sieltä välittömästi toiseen jäsenvaltioon, vapautuksen saamiseksi polkumyyntitulleista vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan nojalla.

- 28 Soveltamisasetuksen 292 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, että edullisen tullikohtelun myöntäminen edellyttää kirjallista lupaa silloin, kun on säädetty, että tavarat ovat tietyn käyttötarkoituksen perusteella tullivalvonnassa.
- 29 Poikkeuksena tästä säännöksestä mainitun artiklan 3 kohdassa sallitaan ”erityistilanteessa”, että tulliviranomaiset voivat hyväksyä lupahakemukseksi vapaaseen liikkeesseen luovutusta koskevan ilmoituksen.
- 30 Tämän mahdollisuuden edellytyksenä on, kuten tämän säännöksen ensimmäisestä luetelmakohdasta ilmenee, erityisesti, että ”hakemus koskee vain yhtä tullihallintoa”.
- 31 Sen määrittämiseksi, onko pääasiassa kyseessä olevien kaltaisissa olosuhteissa kyseessä useampi kuin yksi tullihallinto soveltamisasetuksen 292 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä luetelmakohdassa tarkoitettulla tavalla, on otettava huomioon asiayhteys, johon sijoittuu se lupa, joka voidaan myöntää tämän säännöksen nojalla.
- 32 Tätä varten on aluksi palautettava mieliin, että vapautusasetuksen 14 artikla, jossa säädetään tiettyjen tapausten osalta vapautuksista polkumyynnitulleista, on otsikoitu ilmaisulla ”Lopullisen käyttötarkoituksen valvontaan liittyvä vapautus”.

- 33 Lisäksi pääasiassa kyseessä oleva mainitun asetuksen 14 artiklan c alakohdan mukaisen vähimmäisvapautuksen edellytyksenä on, että kyseessä on ”kuukaudessa vähemmän kuin 300 kappaletta”. Tässä säännöksessä täsmennetään, että tämä lukumäärä ”lasketaan ottaen huomioon kaikkien kyseisten osapuolten kanssa yhteenliittyneiden tai tasoitusjärjestelyistä sopineiden osapuolten ilmoittamien tai niille toimitettujen [polkupyörän] osien lukumäärä”.
- 34 Soveltamisasetuksen 292 artiklan mukaisesti noudatettavaan menettelyyn nähden tästä säännöstöstä ilmenee, että tämän menettelyn on taattava vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan mukaisten vapautusta koskevien edellytysten tosiasiallinen valvonta. Tältä osin on korostettava erityisesti, että tässä säännöksessä säädetään kuukausittaisesta määrällisestä rajasta ja täsmennetään, että kappaleiden lukumäärä lasketaan ottaen huomioon kaikki maahantuojan tai ilmoittajan kanssa yhteenliittyneet tai tasoitusjärjestelyistä sopineet osapuolet.
- 35 Pääasiassa kyseessä olevan kaltaisessa tilanteessa, jossa maahantuojia on sijoittautunut kahteen jäsenvaltioon ja harjoittaa toimintaansa niissä ja tuo tavaroita ensimmäiseen jäsenvaltioon kuljettaakseen ne sieltä välittömästi toiseen jäsenvaltioon, yksinkertaistettu menettely, jossa edellytetään, että asia koskee vain yhtä tullihallintoa, ei kuitenkaan ole omiaan takaamaan vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan mukaisten edellytysten tosiasiallista valvontaa.
- 36 Kuten nimittäin Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus ja Euroopan komissio väittävät, pelkästään Yhdistyneen kuningaskunnan tullihallinto ei voi tyydyttävällä tavalla valvoa määrällistä rajaa. Sekä Yhdistyneeseen kuningaskuntaan että Saksaan suunnatulla tuonnilla voitaisiin yhtäältä kiertää määrälliset rajat helposti. Toisaalta tullikoodeksin 82 artiklan 1 kohdan nojalla lopullista käyttötarkoitusta on valvottava koko viiteajanjakson eli kuukauden ajan sen varmistamiseksi, että määrällistä rajaa eli alle 300 kappaleen lukumäärää kuukaudessa noudatetaan. Kun tavarat toimitetaan välittömästi toiseen jäsenvaltioon, ensimmäisen jäsenvaltion tulliviranomaiset eivät kuitenkaan pysty yksinään valvomaan mainitun rajan noudattamista vaan ne ovat

riippuvaisia toisen jäsenvaltion viranomaisten yhteistyöstä, joten asia koskee välttämättä useampaa kuin yhtä tullihallintoa.

- 37 Edellä esitetyn perusteella ensimmäiseen kysymykseen on vastattava, että soveltamisasetuksen 292 artiklan 3 kohdassa säädetty menettely ei voi toimia lupana maahantuojalle, joka on sijoittautunut kahteen jäsenvaltioon ja harjoittaa niissä toimintaansa ja joka tuo tavaroita ensimmäiseen jäsenvaltioon kuljettaakseen ne välittömästi toiseen jäsenvaltioon, vapautuksen saamiseksi polkumyöntitulleista vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan nojalla.

Toinen ja kolmas kysymys

- 38 Toisella kysymyksellään ennakkoratkaisupyyntön esittänyt tuomioistuin tiedusteleo unionin tuomioistuimelta lähtökohtaisesti, onko tullikoodeksin 212 a artiklan nojalla mahdollista myöntää vapautus polkumyöntitulleista maahantuojalle, jolla ei ollut vaadittua lupaa saadakseen vapautuksen tällaisista tulleista vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan nojalla mutta joka täytti aineelliset edellytykset noudattamalla määrällistä rajaa.
- 39 Tullikoodeksin 212 a artiklan mukaan tullilainsäädännössä säädettyä edullista tullikohtelua sovelletaan myös niissä tapauksissa, joissa tullivelka syntyy 202–205 artiklan nojalla, jos tavaranhaltijan toiminnassa ei ole havaittavissa vilpillistä menettelyä eikä ilmeistä huolimattomuutta ja hän esittää todisteet siitä, että ”muut ’edullisen tullikohdelun ’soveltamista koskevat edellytykset’ ovat täyttyneet.

- 40 Koska ennakkoratkaisupyyntö esittänyt tuomioistuin ottaa lähtökohdaksi sen oletettaman, että tullivelka, nyt esillä olevassa asiassa polkumyöntitullit, on syntynyt tullikoodiksi 204 artiklan nojalla, ja koska vapautusta tällaisista tulleistä on pidettävä tullikoodiksi 212 a artiklassa tarkoitettuna ”edullisena tullikohteluna”, on määritettävä, riittääkö se seikka, että Isaac noudatti määrällistä rajaa päätelmään, että tässä viimeksi mainitussa säännöksessä tarkoitettuja ”muut soveltamista koskevat edellytykset” olivat täyttyneet.
- 41 Yhtäältä vapautusasetuksen 14 artiklassa, jonka lainsäätäjä antoi hieman sen jälkeen, kun oli annettu asetus N:o 82/97, jolla lisätään 212 a artikla tullikoodiksiin, viitataan nimenomaisesti soveltamisasetuksen 291–304 artiklassa mainittuihin edellytyksiin tekemällä vapautuksen myöntäminen kyseessä olevista polkumyöntitulleista riippuvaiseksi kyseisistä edellytyksistä. Näihin edellytyksiin kuuluu soveltamisasetuksen 292 artiklassa säädettyä ennakkoluvan myöntämistä koskeva edellytys.
- 42 Näin ollen on todettava, että lainsäätäjä on nimenomaisesti ja erityisesti asettanut vapautuksen edellytykseksi tällaisen luvan myöntämisen. Jos tullikoodiksi 212 a artiklaa sovellettaisiin pääasian kaltaisessa asiassa katsoen, että pelkästään se seikka, että maahantuoja on täyttänyt vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan mukaisen määrällisen rajan, riittäisi päätelmään, että ”muut soveltamista koskevat edellytykset” täyttyvät, tämä ennakkolupaa koskeva edellytys menettäisi merkityksensä. Koska mainitussa artiklassa säädetään polkumyöntitulleja koskevasta vapautuksesta ja koska sitä näin ollen on tulkittava suppeasti (ks. analogisesti tullikoodiksi 239 artiklan tulkinnasta asia C-48/98, Söhl & Söhlke, tuomio 11.11.1999, Kok., s. I-7877, 52 kohta), se on otettava huomioon tullikoodiksi 212 a artiklan tulkintamiseksi.

- 43 Toisaalta on todettava, että edellä mainitulla ennakkoluvalla on erityinen merkitys vapautusasetuksella käyttöön otetun järjestelmän yhteydessä, koska tulliviranomaiset voivat sen perusteella tarkistaa tosiseikkojen tapahtuma-aikaan, että kaikki kyseessä olevista polkumyynnittulleista myönnettävää vapautusta koskevat edellytykset täyttyvät.
- 44 Näin ollen tullikoodeksin 212 a artiklan soveltaminen ei näissä olosuhteissa voi johtaa siihen tulokseen, että tällainen polkumyynnittulleja koskeva vapautus, johon liittyy vapautusasetuksen 14 artiklan, luettuna yhdessä soveltamisasetuksen 292 artiklan kanssa, nojalla menettelyllisiä edellytyksiä, voitaisiin myöntää myös silloin, kun näitä edellytyksiä ei ole noudatettu.
- 45 Edellä esitetyn perusteella toiseen kysymykseen on vastattava, että tullikoodeksin 212 a artiklan nojalla ei voida myöntää vapautusta polkumyynnittulleista maahantuojalle, jolla ei ole ennakkolupaa vapautuksen saamiseksi tällaisista tulleista vapautusasetuksen 14 artiklan c alakohdan nojalla.
- 46 Toiseen kysymykseen annetun vastauksen perusteella kolmanteen kysymykseen ei ole tarpeen vastata.

Oikeudenkäyntikulut

- 47 Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely unionin tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta. Oikeudenkäyntikuluja, jotka ovat aiheutuneet muille kuin näille asianosaisille huomautusten esittämisestä unionin tuomioistuimelle, ei voida määrätä korvattaviksi.

Näillä perusteilla unionin tuomioistuin (kolmas jaosto) on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Tietystä yhteisön tullikoodeksista annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92 soveltamista koskevista säännöksistä 2.7.1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2454/93, sellaisena kuin se on muutettuna 24.7.2000 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 1602/2000, 292 artiklan 3 kohdassa säädetty menettely ei voi toimia lupana maahantuojalle, joka on sijoitautunut kahteen jäsenvaltioon ja harjoittaa niissä toimintaansa ja joka tuo tavaroita ensimmäiseen jäsenvaltioon kuljettaakseen ne välittömästi toiseen jäsenvaltioon vapautuksen saamiseksi polkumyyntitulleista luvasta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polkupyörien osien tuonnin vapauttamiseksi neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2474/93 käyttöön otetusta ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 71/97 laajennetusta polkumyyntitullista 20.1.1997 annetun komission asetuksen (EY) N:o 88/97 14 artiklan c alakohdan nojalla.**

- 2) **Yhteisön tullikoodeksista 12.10.1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 2913/92, sellaisena kuin se on muutettuna 16.11.2000 annetulla Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EY) N:o 2700/2000, 212 a artiklan nojalla ei voida myöntää vapautusta polkumyyntitulleista maahantuojalle, jolla ei ole ennakkolupaa vapautuksen saamiseksi tällaisista tulleista asetuksen N:o 88/97 14 artiklan c alakohdan nojalla.**

Allekirjoitukset